

NARCOSALA = SALA DE REDUCCIÓ DE DANYS

És un espai de salut atès per professionals, on les persones que ja consumeixen substàncies poden fer-ho d'una manera més segura i acompanyada.

La sala contribueix a prevenir sobredosis i infeccions i, a més, desenvolupa una labor educativa orientada a reduir el consum a la via pública i la presència de xeringues i residus de consum en carrers, parcs i portals.

No busca fomentar el consum, sinó protegir la salut de les persones i millorar la convivència i la cura del barri.

PIX (INTERCANVI DE XERINGUES)

És un servei on les persones poden aconseguir xeringues netes i retornar les usades de manera segura. El seu objectiu és evitar contagis de malalties com el VIH o l'hepatitis i reduir els riscos per a la salut.

No busca fomentar el consum, sinó prevenir danys i cuidar tant a les persones com a l'entorn del barri.

La sala de reducció de danys i el CAS disposen d'aquest servei d'intercanvi de xeringues (PIX).

EDUCADORES DE CARRER

Són professionals que treballen en el barri i estan en contacte directe amb les persones que viuen o passen temps en ell.

Escolten, orienten i acompanyen a persones en situació vulnerable, ajudant a prevenir conflictes i situacions de risc al carrer.

També col·laboren en la cura de l'entorn: recullen xeringues i restes de consum, detecten necessitats i ajuden a reduir el consum en espais públics, parcs i portals.

El seu treball contribueix a tenir un barri més cura, més segur i amb una millor convivència per a totes les persones.

CAS (CENTRE D'ATENCIÓ I SEGUIMENT)

Són centres públics que ajuden a persones amb problemes relacionats amb el consum de substàncies (excepte tabac). Es pot acudir directament, sense necessitat de derivació prèvia.

En aquests centres treballen professionals com a psiquiatres, psicòlegs/as, infermers/as, treballadors/as socials i educadors/as socials, que acompanyen i fan costat a les persones per a millorar la seva salut i la seva situació personal. A més d'ajudar a deixar el consum, també serveixen per a guanyar estabilitat, reduir riscos i evitar que els problemes vagin a més.

TREBALL COMUNITARI

És una manera de treballar al costat del barri: veïnes i veïns, comerços, entitats, professionals i persones en situació vulnerable.

L'objectiu és escoltar les necessitats i preocupacions de totes les persones, reduir les molèsties i buscar solucions que ajudin a millorar la convivència i la cura dels espais comuns.

La sala de reducció de danys i les educadores de carrer formen part d'aquest treball comunitari. Ajuden a disminuir el consum a la via pública, prevenir situacions de risc i oferir suport pròxim i acompanyament.

Treballar en comunitat permet escoltar diferents realitats, compartir responsabilitats i trobar solucions entre totes les persones per a cuidar el barri des del respecte i la convivència.

EL TEU INTERÈS ÉS IMPORTANT: SI VOLS SABER MÉS O RESOLDRE DUBTES:

📞 689 79 31 87

**EDUCADORES DE CARRER
CREU ROJA**

📞 661 23 30 82

**EQUIP COMUNITARI
SALA REDAN**

LA PREVENCIÓ COMENÇA PEL QUE SAPS

**Ajuntament
de Sant Adrià de Besòs**

1**Mite:** “Se'ls ofereixen ajudes/albergs i no volen anar.”

Realitat: Moltes persones volen accedir a un alberg, però la majoria dels quals existeixen no accepten a persones que estan en consum actiu de drogues. En tota Catalunya hi ha només un alberg que sí que les admet, i té una llista d'espera de diversos anys.

Per això, les sales de consum es converteixen en un dels pocs espais disponibles on aquestes persones poden cobrir necessitats bàsiques, com la higiene, rebre atenció d'infermeria o comptar amb acompanyament i orientació educativa.

2**Mite:** “Has de ser addicta/a a les drogues perquè et donin una paga.”

Realitat: No és cert que les ajudes s'atorguin per consumir. Les prestacions socials es concedeixen en funció de la situació econòmica i social de cada persona.

De fet, el consum de substàncies moltes vegades dificulta l'accés a aquestes ajudes, ja que pot complicar els tràmits o el compliment dels requisits.

Les ajudes econòmiques són un dret, i haurien d'estar disponibles per a totes les persones que les necessitin, en funció de la seva situació, no de si consumeixen o no.

3**Mite:** “Em fa por punxar-me amb una xeringa del carrer.”

Realitat: És normal que aquesta situació generi preocupació. Cada dia es treballa perquè el consum es realitzi dins de la sala i perquè el material utilitzat sigui retornat de manera segura.

La sala no està oberta les 24 hores. Per aquest motiu, els equips d'educadores de carrer realitzen recorreguts diaris per a recollir xeringues o altres materials que puguin quedar a l'espai públic.

Si alguna persona pateix una punxada accidental, és important que acudeixi com més aviat millor al CAP o a l'hospital. Comptem amb protocols d'actuació per a atendre la situació i cuidar la teva salut.

4**Mite:** “No vull gent com tu prop del meu barri.”

Realitat: Les persones que consumeixen també formen part del barri i tenen dret a estar-hi. Ningú tria passar-ho malament ni viure al carrer.

El que realment ajuda no és apartar a les persones, sinó acompanyar-les i reclamar més recursos perquè puguin millorar la seva situació i també la del barri. El consum de drogues és una qüestió de salut, i pot afectar qualsevol persona en algun moment de la seva vida.

5**Mite:** “Si treuen la sala de consum, deixaran de consumir i d'haver-hi xeringues al carrer.”

Realitat: La sala es va crear a partir d'una demanda de veïns i veïnes, davant una situació molt difícil: hi havia consum al carrer, xeringues sense recollir i persones que fins i tot morien a l'espai públic.

Aquests espais no fan que la gent comenci a consumir. El seu objectiu és que, els qui ja consumeixen, puguin fer-ho amb menys riscos, evitant sobredosis i morts. Si la sala deixés d'existir, és molt probable que aquestes situacions tornessin a l'espai públic. A més, són llocs pensats per a cuidar tant a les persones que consumeixen com al barri, ajudant a reduir el consum al carrer i a millorar la convivència.

6**Mite:** “Sempre recauran, no serveix de res ajudar-los.”

Realitat: Dir que no val la pena ajudar-los perquè recauran, és com dir que no val la pena tractar a algú amb alguna mena de malaltia crònica, perquè no millorarà. Els processos de les persones no sempre són iguals.

Reduir els riscos i danys associats ja és un avanç important. Per això, acompanyar sempre val la pena i té sentit, sigui el que quina sigui la situació de salut.